

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0428/2011

30.11.2011

BETÆNKNING

om finanskrisens følger for forsvarssektoren i EU's medlemsstater
(2011/2177(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Krzysztof Lisek

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
MINDRETALSUDTALELSE.....	18
UDTALELSE FRA UDVALGET OM INDUSTRI, FORSKNING OG ENERGI	19
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	23

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om finanskrisens følger for forsvarssektoren i EU's medlemsstater (2011/2177(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 21, 42, 45 og 46, samt til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Protokol 10 hertil,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS) "Et sikkert Europa i en bedre verden", som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003, og til rapporten om dens gennemførelse, "At skabe sikkerhed i en verden i forandring", der blev udarbejdet under Unionens højtstående repræsentants myndighed og godkendt af Det Europæiske Råd den 11.-12. december 2008,
- der henviser til de mål, der blev fastsat af Det Europæiske Råd i december 2008 med henblik på at øge de europæiske militære kapaciteter,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. maj 2011, 31. januar 2011 og 9. december 2010 om henholdsvis sammenlægning og deling af militære kapaciteter, om FSFP, og om udviklingen af de militære kapaciteter,
- der henviser til Rådets afgørelse 2011/411/FUSP af 12. juli 2011 om fastlæggelse af statuten, hjemstedet og de nærmere bestemmelser for Det Europæiske Forsvarsagenturs drift og om ophævelse af fælles aktion 2004/551/FUSP¹,
- der henviser til rapporten om FSFP fra Unionens højtstående repræsentant, der blev fremlagt på samlingen i Rådet (udenrigsanliggender) den 18. juli 2011,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF³,
- der henviser til sine beslutninger af 11. maj 2011 om udviklingen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse⁴, af 23. november 2010 om civil-militært samarbejde og udvikling af civil-militær kapacitet⁵ og af 10. marts 2010 om gennemførelse af den europæiske sikkerhedsstrategi og den fælles sikkerheds-

---

¹ EUT L 183 af 13.7.2011, s.16.

² EUT L 146 af 10.6.2009, s.1.

³ EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0228.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0419.

og forsvarspolitik¹ samt til sine tidligere beslutninger om samme emne,

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0428/2011),

Generelle overvejelser

1. bemærker med bekymring kulminationen på en tendens i de senere år med nedskæringer i hovedparten af EU-medlemsstaternes forsvarsbudgetter i kølvandet på den finansielle, økonomiske og gældsrelaterede krise og den mulige negative indvirkning af disse tiltag på deres militære kapaciteter og derfor på EU's evne til effektivt at påtage sig sit ansvar inden for fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af international sikkerhed i overensstemmelse med FN-pagtens principper, hvis ikke medlemsstaterne kompenserer for disse tab gennem øget europæisk samarbejde og samordning; understreger i den forbindelse, at forsvaret udgør et offentligt gode, der berører alle europæiske borgeres sikkerhed, og at alle medlemsstater er nødt til at bidrage i samarbejdets, byrdefordelingens og omkostningseffektivitetens ånd;
2. advarer mod, at ukoordinerede nedskæringer i forsvarsbudgetterne kan medføre et fuldstændigt tab af visse militære kapaciteter i Europa; bifalder og støtter derfor Rådets opfordring til medlemsstaterne om at udveksle information efter behov og øge åbenheden omkring igangværende og kommende nedskæringer i forsvarsbudgetterne og opfordrer til, at der udarbejdes en analyse af disse budgetnedskæringers konsekvenser for udviklingen af kapaciteter til støtte for FSFP; minder om, at interventionen i Libyen tydeligt har vist, at end ikke en koalition af europæiske lande er i stand til at gennemføre en operation af denne art uden støtte fra USA;
3. bemærker i lyset af den fortsatte disproportionale afhængighed af USA i forsvarssager, herunder den omstændighed, at USA's andel af de samlede forsvarsudgifter i Den Nordatlantiske Alliance er steget til 75 %, at det er nødvendigt, at de europæiske allierede påtager sig en større del af forsvarsbyrden; konstaterer med bekymring, at de seneste budgetnedskæringer ligger i direkte forlængelse af det mønster af underinvestering og underbudgettering på sikkerheds- og forsvarsområdet, som har kendetegnet medlemsstaterne i over ti år;
4. opfordrer i lyset af den stadig mere komplekse og uforudsigelige sikkerhedssituation indtrængende alle EU-medlemsstater til at arbejde tættere sammen og koordinere deres indsats mod de fælles trusler, som er påpeget i den europæiske sikkerhedsstrategi (ESS), og fuldt ud at påtage sig deres del af ansvaret for fred og sikkerhed i Europa, i dets nabolande og i verden som helhed; minder – skønt det anerkendes, at ikke alle trusler er af militær art, og at EU har et varieret udbud af instrumenter til rådighed til kriseforebyggelse og –styring, såsom civile kapaciteter og instrumenter for teknisk bistand – medlemsstaterne om deres gentagne tilsagn, herunder i traktaten og i Det Europæiske Råds konklusioner, om at øge deres militære kapaciteter og opfordrer dem til at sørge for, at disse forpligtelser overholdes;

---

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0061.

5. gentager sit synspunkt om, at en forstærket europæisk forsvarskapacitet vil øge EU's strategiske autonomi og yde et vigtigt bidrag til den kollektive sikkerhed inden for rammerne af NATO og andre partnerskaber; fremhæver potentialet i Lissabontraktatens bestemmelser i denne henseende og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre permanent struktureret samarbejde, fastsætte betingelserne for anvendelse af bestemmelserne om solidaritet og gensidigt forsvar og til at gøre fuldstændig brug af Det Europæiske Forsvarsagentur;
6. påpeger, at medlemsstaterne tilsammen - deres forskellige ambitionsniveauer ufortalt - bruger omkring 200 mia. EUR om året på forsvar, hvilket kun er omkring en tredjedel af USA's forsvarsbudget, men dog stadig et betragteligt beløb, der demonstrerer omkostningerne ved ikke at have en europæisk dimension på forsvarsområdet;
7. tager kraftigt afstand fra måden, hvorpå hovedparten af disse midler anvendes på grundlag af ukoordinerede nationale beslutninger om forsvarsplanlægning, som ikke bare medfører konstante kapacitetsmangler, men også uøkonomisk overkapacitet og overlappning såvel som en opsplittet industri og opsplittede markeder, hvilket fører til, at EU hverken har den synlighed, de ressourcer eller den rækkevidde, som udgifter på 200 mia. EUR burde berettige til;
8. mener, at den økonomiske og finansielle krise kan benyttes som anledning til at integrere EU's forsvarspolitikker, idet den kan give det sidste skub til fastlæggelse og iværksættelse af de ambitiøse reformer, som længe har presset sig på;
9. opfordrer i lyset af ovenstående indtrængende medlemsstaterne til at acceptere, at øget samarbejde er den bedste vej frem, og at medlemsstaterne kan udvikle kapaciteter på en mere omkostningseffektiv måde, navnlig via A) bedre koordinering af forsvarsplanlægningen, hvilket indbefatter harmonisering af de militære behov og foranstaltninger til forøgelse af interoperabiliteten, B) sammenlægning og deling af visse kapaciteter og støttestrukturer, C) øget samarbejde inden for forskning og teknologisk udvikling, D) fremme af industrielt samarbejde og konsolidering samt E) optimering af indkøb og fjernelse af markedshindringer, og at dette kan ske, uden at det får negativ indflydelse på deres suverænitet;
10. understreger, at EU har redskaber og mekanismer til sin rådighed, som kan hjælpe medlemsstaterne til at opnå dette, som beskrevet nedenfor, bl.a. ved at indkredse områder, hvor der kan ydes flere midler på EU-plan (se overskrift F);
11. erkender ikke desto mindre, at opretholdelse af en tilstrækkelig industriel og teknologisk kapacitet og sikring af forsyningssikkerheden er spørgsmål af grundlæggende betydning for det nationale forsvar, som ikke kun bør være styret af økonomiske kriterier;
12. finder, at alle EU's bestræbelser på forsvarsområdet som reaktion på finanskrisen i særlig grad bør fokusere på Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA), som har potentialet til at varetage eftersynet og planlægningen af politikken over et bredt felt, men ikke er i stand til at gøre dette i sin nuværende udformning; anmoder om en opgradering af EDA's udformning ud fra en betragtning om, at en forøgelse af dets budget, personale, ansvarsområde og overordnede beføjelser vil være omkostningseffektiv på lang sigt, fordi det vil blive i stand til at arbejde mere effektivt på optimeringen af EU's forsvarssektor

med den specifikke opgave at forhindre omkostningskrævende dobbeltarbejde og økonomisk uholdbare forsvarspolitikker;

A) Bedre koordinering af forsvarsplanlægningen

13. gentager sin opfordring til medlemsstaterne om at gennemføre systematiske sikkerheds- og forsvarsevalueringer i henhold til fælles kriterier og en harmoniseret tidsplan; foreslår, at dette kunne udvikles til en fast opgave, som er knyttet til budgetprocedurene – en slags ”europæisk semester” for sikkerheds- og forsvarsevalueringer;
14. understreger, at formålet med sådanne koordinerede evalueringer ville være at sætte en stopper for isolationskulturen inden for den nationale forsvarsplanlægning og at etablere en platform for strukturerede drøftelser, som giver medlemsstaterne mulighed for at tage det bredere europæiske perspektiv i betragtning, inden de træffer centrale strategiske afgørelser vedrørende deres forsvarskapaciteter; understreger, at initiativet for de pågældende medlemsstater bør være et supplement til deres indbyrdes koordination inden for NATO's forsvarsplanlægningsproces;
15. anmoder igen om en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar, der kan udvikle og gennemføre EU's sikkerhedsstrategi, og mere klart kan definere EU's sikkerheds- og forsvarsmæssige målsætninger, interesser og behov i forhold til de midler og ressourcer, der er til rådighed, og samtidig inddrage ikke-traditionelle aspekter af sikkerhedsspørgsmålet; understreger, at den bør udarbejdes og regelmæssigt opdateres på grundlag af de nationale evalueringer, og samtidig være et referencepunkt for disse, og dermed sammenkæde den nationale forsvarsplanlægning med en fælles sikkerhedsmæssig tankegang og trusselvurdering; understreger, at en sådan hvidbog ved at opstille en fælles vision om udfordringer og løsninger vil opbygge tillid og give en fokuseret strategisk rettesnor for den form, EU-styrker bør have;
16. erindrer om, at Lissabontraktaten har styrket den rolle, som Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) skal spille til støtte for medlemsstaterne i deres bestræbelser på at forbedre de militære kapaciteter inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik; foreslår derfor, at medlemsstaterne anmoder agenturet om at undersøge, hvordan koordinationen af forsvarsplanlægningen i Europa kan forbedres; minder endvidere om, at traktaten pålægger EDA at evaluere overholdelsen af kapacitetsforpligtelser og fremme harmoniseringen af operationelle behov, og opfordrer til en bedre udførelse af disse opgaver; anbefaler, at medlemsstaterne som et første skridt i ”det europæiske semester” kunne fremsende deres udkast til nationale sikkerheds- og forsvarsevalueringer til EDA med henblik på rådgivning og vurdering af dem, navnlig i lyset af de kapacitetsprioriteringer, EDA's Styringskomité har fastsat i kapacitetsudviklingsplanen, samt andre medlemsstaters planer og NATO's forsvarsplanlægningsproces; mener, at EDA på meget kort sigt også bør spille en vigtig rolle med hensyn til at udforme en europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik;
17. er af den opfattelse, at medlemsstaterne som et næste skridt bør gennemgå en proces med gensidige høringer med henblik på at harmonisere deres militære behov og undersøge alle muligheder for øget omkostningseffektivitet gennem ordninger på EU-plan, regionalt plan, bilateralt plan eller andre ordninger;

18. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til også inden for en sådan proces at tage fat på de eksisterende overkapaciteter, navnlig hvad angår materiel og personale af mindre betydning for operationerne;

B) Sammenlægning og deling af kapaciteter

19. er helt overbevist om, at sammenlægning og deling af kapaciteter ikke længere er en mulighed, men en nødvendighed; støtter medlemsstaterne i deres bestræbelser på at finde frem til de mest lovende projekter, som en del af den proces der blev igangsat ved ministermødet i Gent i september 2010 og i overensstemmelse med det tysk-svenske initiativ fra november 2010, idet det må erkendes, at sammenlægning og deling ikke kan træde i stedet for den egentlige udvikling af kapaciteter, men vil styrke og forbedre den; minder om det mandat, der blev givet EDA i maj 2011 til at forelægge forslag i efteråret; opfordrer indtrængende medlemsstaterne, især Weimartrekanten, men også Weimar-plus-sammensætningen, til at gøre sammenlægning og deling til en succes ved at agere som politisk drivkraft;

20. understreger, at medlemsstaterne, navnlig inden for områder som strategisk og taktisk transport, logistikstøtte, vedligeholdelse, rumkapacitet, cyberforsvar, sanitetsstøtte, uddannelse og træning samt visse nichekapaciteter, kan have stor gavn af at sammenlægge og dele nogle funktioner og aktiver uden at skabe væsentlig afhængighed, som vil begrænse deres suveræne beslutningstagning; tilskynder kraftigt til initiativer til at imødegå kapacitetsmangler inden for områder, som f.eks. transporthelikoptere, lufttankning, farvandsovervågning, ubemandede luftfartøjer, beskyttelse mod kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare risici, bekæmpelse af improviserede eksplosive anordninger (IED'er), satellitkommunikation, kommando- og kontrolsystemer samt efterretnings-, overvågnings- og observationssensorer og -platforme (ISR), herunder alternativer til satellitsystemer såsom højtflyvende ubemandede luftfartøjer med stor rækkevidde (HALE), og de nødvendige grønne teknologier, som kræves for at opnå høj operativ autonomi og omkostningseffektivitet;

21. understreger, at en sammenlægning af ressourcerne skal gå hånd i hånd med øget specialisering, hvor medlemsstater, der giver afkald på visse kapaciteter, kan være sikre på, at andre vil stille dem til rådighed, og erkender, at dette vil kræve et seriøst politisk engagement fra de nationale regeringers side;

22. anmoder medlemsstaterne om at gøre kreativt brug af de forskellige modeller for sammenlægning og deling, der kan identificeres, såsom 1) sammenlægning gennem fælles ejerskab, 2) sammenlægning af nationalt ejede aktiver, 3) sammenlægning af indkøb eller 4) rolle- og opgavefordeling, samt kombinationer heraf hvor det er hensigtsmæssigt, og opfordrer til hurtige fremskridt, navnlig på ovennævnte områder;

23. opfordrer for det første med hensyn til "fælles ejerskab" medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for, at visse former for materiel kan anskaffes i fællesskab via konsortier af deltagende lande eller af EU selv med inspiration fra initiativer, såsom den strategiske lufttransportkapacitet, der implementeres i NATO-regi, NATO's AWACS-program eller EU's Galileo-program, eller til at søge efter muligheder for EU-finansiering eller medfinansiering af materiel, der anskaffes via konsortier af medlemsstater; understreger potentialet i fælles ejerskab af det dyreste materiel, som f.eks. til rumkapacitet,

ubemandede luftfartøjer eller luftfartøjer til strategisk transport;

24. anser for det andet med hensyn til "sammenlægning af nationalt ejede aktiver" fire medlemsstaters initiativ med den europæiske flytransportkommando (EATC) for at være et særligt brugbart eksempel, hvor anvendelsen af eksisterende kapaciteter optimeres gennem overførsel af visse beføjelser til en fælles struktur, mens det fulde nationale ejerskab af aktiverne bibeholdes; anser denne model for sammenlagte, men adskillelige, kapaciteter for at være velegnet også til andre former for operationel støtte, som f.eks. transporthelikoptere, fly til havpatuljering og militære søtransportaktiver; mener, at enhver delegering af beføjelser til en integreret struktur er nødt til at være fleksibel og ikke bør forudsætte, at alle deltagere delegerer den samme række beføjelser, for at mindske risikoen for, at man ender med den laveste fællesnævner; finder det imidlertid ønskeligt, at medlemsstaterne leverer nationale kapaciteter inden for hele rækken af EATC's opgaver;
25. fremhæver for det tredje med hensyn til "sammenlægning af indkøb", som f.eks. i A400M-programmet, de mulige fordele ved fælles indkøb i form af stordriftsfordele, opbygning af en bæredygtig industriel basis, interoperabilitet og de efterfølgende muligheder for at sammenlægge og deles om intern servicering, vedligeholdelse og træning; beklager dybt, at disse fordele ofte fortabes på grund af forskelle med hensyn til behov og aftaler om arbejdsdeling som i forbindelse med Eurofighter-programmet; understreger med henblik på at udnytte det fulde potentiale vigtigheden af at vedligeholde en fælles konfiguration af materiel indkøbt i fællesskab gennem hele materiellets levetid for at lette fælles intern servicering; anmoder medlemsstaterne om også at overveje sammenlægning af outsourcete serviceydelser;
26. mener for det fjerde med hensyn til "rolle- og opgavefordeling", at der findes positive eksempler i initiativer, såsom det fransk-belgiske samarbejde om uddannelse af jagerpiloter, den britisk-franske aftale om deling af hangarskibe, det fransk-tyske initiativ om uddannelse af helikopterpiloter eller det belgisk-nederlandske flådesamarbejde, hvor en række nationale støttestrukturer deles med partneren; fremhæver navnlig mulighederne inden for uddannelse, træning og øvelser, og især mulighederne for at deles om militærakademier samt afprøvnings- og evalueringsfaciliteter til uddannelse af piloter; anser i forbindelse med visse nichekapaciteter rolle- og opgavefordeling for at være den eneste bæredygtige mulighed for de fleste medlemsstater for at sikre sig adgang til nogle sjældne kapaciteter, som f.eks. CBRN-enheder eller hospitalsfly;
27. minder om EDA's vigtige rolle, som fastsat i traktaten, med at foreslå multilaterale projekter, koordinere medlemsstaternes programmer og forvalte samarbejdsprogrammer inden for forskning og teknologi; fremhæver de EDA-ledede projekter, der allerede er operationelle, såsom helikopteruddannelsesprogrammet samt det deployerbare kriminaltekniske laboratorium til bekæmpelse af improviserede eksplosive anordninger og anvendelsen heraf i Afghanistan, og opfordrer til større fremskridt med andre initiativer, såsom den europæiske lufttransportflåde (EATF); opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udnytte det potentiale, agenturet tilbyder i form af administrativ og juridisk bistand, og overdrage det forvaltningen af deres samarbejdsinitiativer, og understreger behovet for at give EDA de nødvendige midler til at håndtere dets udvidede ansvarsområde;

28. anerkender bilaterale og regionale initiativer, såsom de britisk-franske forsvarsaftaler fra 2010, det nordiske forsvarssamarbejde og det baltiske forsvarssamarbejde som vigtige skridt i retning mod at rationalisere anvendelsen af ressourcer og fylde kortsigtede kapacitetshuller; noterer sig forslagene om et tilsvarende samarbejde i andre regioner, som f.eks. mellem landene i Visegrád-Gruppen; er imidlertid af den opfattelse, at der fortsat er væsentlige strukturelle huller, som er nødt til at blive tacklet på en koordineret måde på EU-plan, og at det derfor på et vist tidspunkt er nødvendigt at integrere disse bilaterale eller regionale ordninger i det større europæiske perspektiv og sikre, at de bidrager til udviklingen af FSFP og ikke på nogen måde er i modstrid hermed; mener i denne forbindelse, at EDA bør have en rolle med hensyn til at sikre den overordnede sammenhæng i indsatsen, og tilskynder til, at det overvejes yderligere, hvordan traktatens bestemmelser om det permanente strukturerede samarbejde kan anvendes til at tilvejebringe en overordnet koordinationsramme;
29. mener, at et civilt-militært operativt hovedkvarter på EU-plan, som Parlamentet gentagne gange har anmodet om, ikke blot vil øge EU's kapacitet til at støtte international fred og sikkerhed i betydelig grad, men i det lange løb også vil generere besparelser på de nationale budgetter som følge af sammenlægnings- og delingslogikken; understreger, at der er behov for politisk vejledning fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, og opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at fortsætte det arbejde, der er baseret på "Weimar-initiativet", og hurtigst muligt at undersøge de retlige muligheder for at oprette en autonom operativ planlægnings- og gennemførelseskapacitet med to separate (en civil og en militær) kommandoveje i tråd med den model, der blev forelagt Rådet i juli 2011;
30. hilser initiativet "intelligent forsvar" inden for NATO velkomment og bekræfter på ny betydningen af løbende koordination og konfliktafværgelse mellem EU og NATO på alle niveauer for at undgå unødigt overlapning; understreger, at en intensivning af det praktiske samarbejde mellem EU og NATO, særlig hvad angår reaktionen på finanskrisens udfordringer, er uomgængelig; opfordrer navnlig EDA og NATO's Allierede Transformationskommando til at samarbejde tæt for at sikre, at sammenlægnings- og delingsprojekter inden for begge organisationer supplerer hinanden og altid gennemføres inden for de rammer, hvor der opnås størst merværdi;
31. noterer sig, at der er et potentiale for at sammenlægge cyberforsvarsaktiver som led i integreringen af de europæiske cybersystemer, og at der er behov for øget EU-koordinering på dette område;

C) Støtte til forsvarsforskning og teknologisk udvikling

32. minder om betydningen af forskning og innovation i sikkerheds- og forsvarssektoren som grundlaget for den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne og modstandskraft samt betydningen heraf for at nå Europa 2020-målene om bæredygtig vækst; påpeger, at den aktuelle indsats inden for forskning og teknologi (F&T) vil være afgørende for at kunne tilegne sig fremtidige teknologiske fremskridt; beklager dybt, at kun omkring 1 % af EU-landenes samlede forsvarsudgifter går til F&T, mens over 50 % fortsat bruges på personale, og navnlig at det for de fleste medlemsstaters vedkommende ligger et godt stykke under 1 %; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til først og fremmest at

friholde F&T fra deres udgiftsnedskæringer;

33. beklager, at potentialet i stordriftsfordele ved fælles projekter fortsat er stort set uudnyttet, og at ca. 85 % af F&T-udgifterne stadig anvendes på nationalt plan, samt at størstedelen af det resterende beløb anvendes i bilateralt regi i stedet for på multinationalt plan, hvilket resulterer i fragmentering mellem medlemsstaterne; minder om, at de europæiske forsvarsministre i november 2007 enedes om kollektive benchmarks med henblik på at øge udgifterne til F&T på forsvarsområdet til 2 % af de samlede forsvarsudgifter og øge udgifterne til europæisk samarbejde omkring F&T på forsvarsområdet til 20 %;
34. fremhæver EDA's vigtige rolle med hensyn til koordinering og planlægning af fælles forsvarsforskningsaktiviteter; understreger fordelene ved forskningssamarbejde hvad angår øget interoperabilitet og med tiden større homogenitet mellem de nationale væbnede styrkers materiel og kapaciteter, eftersom forskning udgør første fase i ethvert materielprogram;
35. minder om det stedse stigende antal teknologier med mulighed for dobbelt anvendelse og dermed vigtigheden af øget komplementaritet og flere synergier mellem europæiske forskningsprogrammer inden for forsvar og civil sikkerhed; tilskynder EDA og Kommissionen til at udøve deres koordination inden for det europæiske rammesamarbejde for at maksimere synergier med temaet "sikkerhed" i rammeprogrammet for forskning og teknologisk udvikling, navnlig inden for områder som f.eks. beskyttelse mod CBRN-angreb, bekæmpelse af improviserede eksplosive anordninger, systemer med ubemandede luftfartøjer, farvandsovervågning, forvaltning og behandling af information samt cyberforsvar;
36. understreger navnlig, at det er nødvendigt at bevare sikkerhedsforskning som en uafhængig komponent i det næste Horisont 2020-program; er af den opfattelse, at temaet "sikkerhed" bør udvides for at afspejle behovet for innovation og teknologioverførsel mellem den civile industri og forsvarsindustrien, men fastholder, at temaet bør beholde sit civile fokus under behørig hensyntagen til relevante forsvarsrelaterede krav i programmerne og projekterne;
37. påpeger, at lige som resultaterne af civil forskning ofte kan anvendes i forsvarsøjemed, kan sidegevinsterne fra forsvarsforskning ofte komme hele samfundet til gode; minder navnlig om eksemplerne internet og GPS; er af den opfattelse, at man i det lange løb kunne forestille sig et mere specifikt fokus på forsvarsforskning i de næste rammeprogrammer for at stimulere europæisk kollektiv forskning og bidrage til at samle spredte nationale midler;
38. understreger imidlertid, at der ikke må overføres nogen ressourcer fra den civile forskning, og at enhver EU-finansieret forsvarsforskningsaktivitet først og fremmest bør følge målsætningen om udvikling af EU's krisestyringskapacitet og fokusere på forskning med mulighed for dobbelt anvendelse;
39. minder om, at forskningsaktiviteter, der støttes gennem det syvende rammeprogram (RP7), som fastsat i retsgrundlaget for RP7 bør overholde grundlæggende etiske principper, herunder dem der indgår i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at forbedre sin håndhævelse af etiske principper

ved evalueringen af udvælgelseskriterier for deltagelse i RP7-forskningsprogrammer inden for området "sikkerhed"; opfordrer ligeledes Kommissionen til at gøre en etisk og social konsekvensanalyse til en fast del af ethvert projekt, der skal finansieres under RP7 og fremtidige forskningsprogrammer;

40. henleder opmærksomheden på den bestemmelse i artikel 185 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der åbner mulighed for et EU-bidrag til eksisterende forsknings- og udviklingsprogrammer, der gennemføres af en gruppe af medlemsstater; mener, at det kunne være relevant at undersøge muligheden for at anvende denne artikel til at fremskynde udviklingen af kapaciteter, der er nødvendige for FSFP-missioner og -operationer;
41. minder endvidere om de lige så vigtige synergier, der bør søges med de europæiske rumprogrammer, og tilskynder til yderligere koordination mellem EDA, Kommissionen og Den Europæiske Rumorganisation inden for det europæiske rammesamarbejde, navnlig om rumbaseret jordobservation og situationsforståelse af forholdene i rummet; opfordrer til et tæt samarbejde mellem MUSIS-, GMES- og EDRS-programmerne om jordobservation og til harmonisering af standarderne for civile og militære infrastrukturer for rumlige data; kræver, at GMES-projektet fortsat finansieres via EU-budgettet under den næste flerårige finansielle ramme (2014-2020);

D) Opbygning af en industriel og teknologisk basis for det europæiske forsvar

42. minder om behovet for at gøre fremskridt med konsolideringen af den industrielle og teknologiske basis for det europæiske forsvar, idet ingen af EU-medlemsstaternes forsvarsindustrier længere kan være bæredygtige på en rent national basis, når de er oppe imod teknologiernes øgede kompleksitet, den stigende internationale konkurrence og de faldende forsvarsbudgetter; beklager dybt, at sektorerne for landbaseret materiel og materiel til skibe stadig i altovervejende grad er opdelt efter nationale linjer, mens der er opnået en vis grad af samling i de europæiske luftfartsindustrier; advarer medlemsstaterne om, at nedskæringer i forsvarsinvesteringerne kan betyde, at den europæiske forsvarsindustri og den teknologiske innovation overtages og kontrolleres af tredjelande med andre strategiske interesser;
43. mener, at en harmonisering af de militære behov gennem en proces med koordinerede sikkerheds- og forsvarsevalueringer, som beskrevet under A), bør føre til en harmonisering mellem medlemsstaterne af anskaffelsen af materiel, hvilket er den første forudsætning for på efterspørgselsiden at få skabt betingelserne for en vellykket tværnational omstrukturering af forsvarsindustrien i Europa;
44. understreger, skønt det erkendes, at en af de sandsynlige konsekvenser af omstruktureringen vil blive afståelsen af visse ikke-levedygtige nationale industrielle kapaciteter, at mellem- og langsigtede planer om en sådan omstrukturering bør sigte mod at have mindst mulig indvirkning på beskæftigelsen; anbefaler derfor mere nyorientering og øgede synergier på grundlag af større specialisering, interoperabilitet og komplementaritet; opfordrer til bedre anvendelse af EU-midler, som f.eks. Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, til at støtte foregribelsen af og tilpasningen til forandring;

45. understreger, at fremme af en teknologisk og industriel basis for det europæiske forsvar kan skabe bæredygtige arbejdspladser til Europas borgere i EU's forsvarsindustrier;
46. fremhæver endvidere i forbindelse med omstrukturering af industrien betydningen af at sikre, at forsyningssikkerheden ikke bringes i fare; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til hurtigt at udvikle en omfattende og ambitiøs ordning for forsyningssikkerhed for hele EU på grundlag af et system med gensidige garantier; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til som de første skridt hen imod dette mål til fulde at udnytte potentialet i direktivet om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsprodukter samt at fremskynde arbejdet med at operationalisere rammeordningen om forsyningssikkerhed i operationelle hastetilfælde;
47. tilskynder EDA til at videreudvikle en fælles europæisk holdning til centrale industrielle kapaciteter, som det er nødvendigt at bevare eller udvikle i Europa; anmoder som en del af denne indsats agenturet om at analysere afhængigheden af ikke-europæiske teknologier og forsyningskilder til europæisk strategisk autonomi og fremsætte konkrete henstillinger til medlemsstaterne i tråd med arbejdet i Kommissionen, der også har visse programmer, som tager sigte på at begrænse den europæiske forsyningsafhængighed og energiafhængighed;
48. mener, at forsvarsmaterielprogrammer udformet i samarbejde, såsom dem der er iværksat af EDA og forvaltes af Den Fælles Organisation for Forsvarsmaterielsamarbejde (OCCAR), udgør et vigtigt redskab til at mindske udviklingsomkostningerne, støtte konsolidering af industrien, fremme standardisering og interoperabilitet og sætte skub i den globale konkurrenceevne; fremhæver EDA's rolle med hensyn til at fremme udmøntningen af kapacitetsbehov i samarbejdsprogrammer og identificere mulighederne for at samarbejde allerede fra et tidligt stadie; opfordrer EDA til fortsat at arbejde på samarbejdsdatabase med henblik på at matche nationale projekter som muligheder for samarbejde, og opfordrer medlemsstaterne til at fylde denne database op; opfordrer EDA til at forelægge en "guide til bedste praksis for forsvarsmaterielsamarbejde";
49. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at undgå rigide arbejdsdelingsaftaler i fælles forsvarsmaterielprogrammer og bemærker de negative følger af princippet om rimelig modydelse ("juste retour") i form af ineffektiv arbejdsdeling, der fører til langsommere implementering og højere omkostninger; opfordrer til, at "juste retour"-princippet erstattes af et langt mere fleksibelt koncept "global balance", som giver mulighed for effektive udbud i hele EU med henblik på udvælgelse af kontrahenter, forudsat at der opnås en rimelig balance, således at små og mellemstore virksomheder kan konkurrere på lige vilkår med store virksomheder; glæder sig over, at "global balance" anvendes i EDA's fælles investeringsprogram om styrkebeskyttelse, og opfordrer agenturet til at indføre dette koncept i hele viften af dets aktiviteter med det endemål at overholde de lige konkurrencevilkår på det europæiske marked for forsvarsmateriel og tage hensyn til små og mellemstore virksomheders interesser;
50. anmoder medlemsstaterne om at gøre brug af OCCAR's erfaring med at forvalte fælles programmer udarbejdet af EDA, og opfordrer indtrængende EDA og OCCAR til at oprette en administrativ ordning for deres samarbejde; minder om, at enhver EU-medlemsstat kan blive medlem af OCCAR, hvis den ønsker det og opfylder kriterierne for medlemskab;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med hinanden om at sikre cybersikkerheden som en integreret del af forsvarssektoren;
52. konstaterer, at begrebet ”det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis” (EDTIB) endnu ikke er defineret juridisk på EU-plan, og anmoder Kommissionen og EDA om at analysere mulige kriterier for en sådan definition og deres effekt; fremhæver i denne forbindelse, at et af de vigtige kriterier kunne være den teknologiske merværdi, der fremkaldes ved, at forskningsafdelinger placeres på EU-medlemsstaternes område; opfordrer medlemsstaterne til at overveje at opstille et overordnet mål for forsvarsindustrien om at fremkomme med en klar langsigtet vision for udviklingen af EDTIB;
53. bemærker vigtigheden – for en konkurrencedygtig europæisk forsvarsindustri – af transatlantisk industrisamarbejde, der kan lette adgangen til nye teknologier, fremme produktudvikling og skabe incitament til at reducere omkostningerne og afkorte produktionscyklussen; bemærker endvidere de muligheder, der ligger i at samarbejde med andre eksterne partnere;

E) Etablering af et europæisk marked for forsvarsmateriel

54. minder om, at medlemsstaterne for at øge den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne og sikre, at skatteydernes interesser beskyttes i tilstrækkelig grad, er nødt til at øge gennemsigtigheden og åbenheden på deres forsvarsmarkeder; finder, at direktiv 2009/81/EF om forsvar og indkøb af følsomt sikkerhedsmateriel styrker det indre marked ved at mindske forskellene mellem indkøbsreglerne i forsvarssektoren og åbne de nationale markeder for større konkurrence, og minder om, at tidsfristen for gennemførelse af dette direktiv udløb den 21. august 2011; opfordrer Kommissionen til i god tid at aflægge rapport om de gennemførelsesforanstaltninger, medlemsstaterne har truffet, og til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre rettidig og konsekvent gennemførelse i national lovgivning og korrekt implementering;
55. understreger, at direktivet er skræddersyet til de særlige karakteristika ved forsvars- og sikkerhedskontrakter, og at enhver undtagelse af kontrakter fra EU-retten på grundlag af artikel 346 i TEUF kun kan anses for lovlig i ganske særlige og behørigt begrundede tilfælde for at beskytte væsentlige nationale sikkerhedsinteresser; opfordrer Kommissionen til at sikre, at direktivet såvel som undtagelsen i henhold til artikel 346 i TEUF anvendes korrekt; understreger, at det ville være gavnligt med en evaluering fra Kommissionen, der orienterer om god praksis og om tilfælde af forkert anvendelse af de nye bestemmelser;
56. understreger, at målsætningerne med administrativ forenkling og reduktion af administrative byrder i lighed med den igangværende indsats for at modernisere og strømline EU's generelle ordning for offentlige indkøb bør afspejles in den praktiske anvendelse af direktivet, og at det for at gøre grænseoverskridende udbud lettere er nødvendigt at revidere tekniske krav, som er inkompatible eller ikke står i forhold til det ønskede mål, og som er til hinder for det indre marked; minder endvidere om, at potentielle underentreprenører ikke bør udsættes for forskelsbehandling på grund af nationalitet;

57. minder om, at den ordning, der er etableret via EDA's adfærdskodeks for indkøb af forsvarsmateriel og kodeksen for bedste praksis i leverandørkæden kun er gældende for kontrakter, der er omfattet af undtagelsen i henhold til artikel 346 i TEUF; anmoder EDA og Kommissionen om at genoverveje relevansen af denne ordning efter ikrafttrædelsen af direktivet om indkøb af forsvarsmateriel;
58. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre bekæmpelsen af korrupcion i forbindelse med indkøb af forsvarsmateriel til en topprioritet, nærmere betegnet ved en korrekt gennemførelse af direktivet, og tage stærkt afstand fra de ødelæggende konsekvenser af korrupcion, særlig i form af overdimensionerede udgifter, indkøb af unødvendigt, utilstrækkeligt eller ikke-optimalt materiel, obstruktion af fælles indkøb og samarbejdsprogrammer samt hindring af markedsåbning, hvilket medfører store byrder for de nationale budgetter; anbefaler på det kraftigste, at man ud over at udbrede gennemsigtige og konkurrencedygtige procedurer for offentlige indkøb følger henstillingerne i NATO/DCAF's kompendium om bedste praksis med titlen "Opbygning af integritet og nedbringelse af korrupcion inden for forsvaret"; fremhæver positive eksempler, som f.eks. begrebet "forsvarsintegritetspagter" mellem regering og tilbudsgivere med deltagelse af uafhængige kontrollanter eller systematisk parlamentarisk kontrol af alle stadier i indkøbsprocedurer over et fastsat loft, som det praktiseres i flere medlemsstater;
59. understreger, at krav om modydelse i princippet kun kan retfærdiggøres, hvis de er nødvendige for beskyttelsen af væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med artikel 346 i TEUF, og at de bør være i overensstemmelse med principperne om gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling og navnlig ikke må skabe risiko for korrupcion eller gribe forstyrrende ind i den måde, hvorpå det europæiske marked for forsvarsmateriel fungerer;
60. bemærker imidlertid, at praksis med modydelse i visse tilfælde bidrager til, at indenlandske industrier bliver mere effektive, og til udviklingen af den industrielle basis for det europæiske forsvar, samt at modydelseskontrakter mellem Unionens lande kan føre til, at der skabes arbejdspladser og pustes nyt liv i nationale industrier; opfordrer medlemsstaterne, EDA og Kommissionen til at arbejde sammen hen imod en gradvis udfasning af krav om modydelse og samtidig fremme integrationen af mindre medlemsstaters industrier i den industrielle og teknologiske basis for det europæiske forsvar ved hjælp af andre midler end modydelse;
61. opfordrer Kommissionen og EDA til også at se på måder, hvorpå andre markedsforvridende praksisser, såsom statsstøtte og eksportstøtte, kan tackles, og til i den forbindelse at bygge på EDA's initiativ om lige konkurrencevilkår;
62. finder, at princippet om europæisk præference ved indkøb af forsvarsmateriel i den nuværende budgetmæssige situation kan betragtes som en form for europæisk solidaritet; anmoder Kommissionen og EDA om at forelægge en cost-benefit-analyse af en procedure for europæisk præference for visse typer af forsvarsmateriel, for hvilke det er vigtigt at bevare en strategisk autonomi, og for hvilke der ikke er nogen gensidighed i adgangen til markederne i tredjelande; understreger betydningen af at sikre større adgang til markeder i tredjelande for europæiske forsvarsprodukter;

63. minder om, at den administrative byrde ved licenspligt i forbindelse med handel inden for EU med forsvarsprodukter har haft en hæmmende effekt på industrikonsolideringen og har været en stor hindring for forsvarsmaterielprogrammer udformet i tværnationalt samarbejde; minder om, at tidsfristen for gennemførelse af direktiv 2009/43/EF om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet udløb den 30. juni 2011, og at medlemsstaterne skal anvende de nye bestemmelser fra 30. juni 2012; opfordrer Kommissionen til i god tid at aflægge rapport om de gennemførelsesforanstaltninger, medlemsstaterne har truffet, og til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre korrekt gennemførelse;
64. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre bedst mulig brug af de nye generelle licenser for leverancer til andre medlemsstaters væbnede styrker som et vigtigt instrument til at forbedre forsyningssikkerheden i hele EU;
65. understreger, at direktivets succes, navnlig hvad angår licenser til overførsler mellem virksomheder, i høj grad afhænger af medlemsstaternes tillid til hinandens eksportkontroller; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til nøje at overholde de betingelser, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP, og som fastlægger fælles bestemmelser for kontrol af eksport af militær teknologi og militært materiel, samt til at sørge for en omhyggelig vurdering af alle licensansøgninger i forhold til alle otte kriterier i fornødent omfang; opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at vurdere medlemsstaternes kravoverholdelse i forbindelse med gennemgangen af den fælles holdning i lyset af såvel handelspolitiske som udenrigspolitiske hensyn, herunder overholdelse af menneskerettighederne og demokratiske principper i importlande;
66. gentager den fundamentale betydning af standardisering af forsvarsmateriel for etableringen af et indre EU-marked for forsvarsmateriel samt for at sikre interoperabilitet og fremme både samarbejde om forsvarsmaterielprogrammer, sammenlægning og deling af projekter og operationer; tilskynder EDA, Kommissionen og de europæiske standardiseringsorganisationer (CEN, CENELEC, ETSI) til, navnlig i samarbejde med industrien og NATO's standardiseringsorganisation, at fremskynde arbejdet med at mindske divergens i forsvars- og sikkerhedsindustriernes standarder og mellem civilt og militært udstyr; gør sig til fortaler for anvendelse og videreudvikling af informationssystemet for europæiske forsvarsstandarder og den europæiske håndbog for offentlige forsvarskontrakter;
67. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at indføre tværeuropæisk certificering af sikkerheds- og forsvarsprodukter for at få gjort en ende på den uholdbare situation, der kræver separat afprøvning i hver enkelt medlemsstat; gør opmærksom på, at denne tidskrævende og besværlige proces øger fabrikanternes omkostninger væsentligt og skader deres konkurrenceevne i en grad, som især er uoverkommelig for mindre virksomheder; støtter EDA's arbejde vedrørende militær luftdygtighed og opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde arbejdet med at oprette en fælles europæisk militær luftdygtighedsorganisation som det militære modstykke til Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur;
68. understreger, at ovennævnte standardisering og konsolidering bør indgå i en proces, som

EU og ikke erhvervslivet står bag, og bør tilgodese europæiske interesser og samfundets reelle behov, og at deltagelse i fælles EU-programmer og -synergier i princippet bør være åben for alle medlemsstater;

F) Hvordan kan der findes nye finansieringsformer på EU-plan?

69. mener afgjort, at der, navnlig i forbindelse med vedtagelsen af den nye flerårige finansielle ramme, bør gøres overvejelser om mulighederne for, at EU-budgettet kan bidrage til, at medlemsstaterne kan nå målene i den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik på en mere omkostningseffektiv måde;
70. opfordrer, som der er redegjort for under punkt C) ovenfor, til en styrkelse og udvidelse af sikkerhedsforskningen under forskningsrammeprogrammet, til anvendelse af artikel 185 i TEUF til medfinansiering af eksisterende forsknings- og udviklingsprogrammer samt til udarbejdelse af et nyt tema for forsvarsforskning med mulighed for både civil og militær anvendelse med henblik på at stimulere fælles forsvarsforskning;
71. er af den opfattelse, at EU-midler bør anvendes til at fremme samarbejde inden for uddannelse og træning og dermed bidrage til oprettelsen af netværk mellem forsvarsindustrien, forskningsinstitutioner og den akademiske verden; opfordrer til etablering af de nødvendige ordninger, som kan muliggøre udbetaling af stipendier til kadetter, der deltager i ”det militære Erasmusprogram”, fra EU-budgettet, således at de behandles på lige fod med studerende ved civile højere læreanstalter, og udviklingen af en fælles sikkerhedskultur og -tilgang dermed fremmes;
72. anbefaler finansiering af Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademis aktiviteter med fokus på uddannelse af civile og militære eksperter i krisestyring og FSFP og formidling af en fælles sikkerhedskultur i EU via stabilitetsinstrumentet;
73. opfordrer til videreudvikling af akademiets rolle som forum for samarbejde mellem nationale forsvarsakademier og uddannelsesinstitutioner for civil sikkerhed for ligeledes at indkredse og udvikle omkostningsbesparende sammenlægning og deling af projekter mellem dem; opfordrer medlemsstaterne til at omdanne det til en egentlig akademisk institution og foreslår, at det i betragtning af dets stærke civile-militære fokus finansieres af EU under den næste flerårige finansielle ramme;
74. opfordrer alle relevante aktører til at vurdere, om EU-ejede aktiver i tråd med Galileo-modellen, som opridset under B), kan være en bæredygtig og omkostningseffektiv mulighed, navnlig inden for områder som strategisk og taktisk transport og overvågning;
75. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at prioritere en forhøjelse af EDA's budget i erkendelse af agenturets merværdi, idet der via samarbejde kompenseres for nedskæringer, som besluttet på nationalt plan; beklager dybt, at Rådets afgørelse om EDA ikke har givet agenturet en flerårig budgetramme i lighed med EU's almindelige budget;
76. påpeger, at EU's Satellitcenter, der opererer med et beskedent budget, har bevist sin effektivitet og merværdi gennem en række forskellige sikkerheds- og forsvarsoperationer; erindrer om den voksende efterspørgsel efter satellitbilleder, bl.a. i kølvandet på den seneste tids begivenheder i Nordafrika; opfordrer medlemsstaterne til at understøtte centret

med et større budget og finder, at disse i lyset af centrets civil-militære anvendelser bør bevilges over EU-budgettet;

77. hilser det polske rådsformandskabs indsats for at evaluere Athena-mekanismen velkommen; tilskynder medlemsstaterne til at gøre en øget indsats for at nå til enighed om fælles finansiering; anmoder medlemsstaterne om som en del af evalueringen af Athena-mekanismen at overveje muligheden for at udvide mekanismen til også at yde fælles finansiering til aktioner eller indkøb, der støtter målsætningen om større omkostningseffektivitet i det europæiske forsvar, men som ikke kan finansieres via EU-budgettet, herunder navnlig fælles finansiering af det materiel, der er stillet til rådighed;
78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant, Rådet, Kommissionen, alle EU-medlemsstaternes parlamenter, NATO's Parlamentariske Forsamling og NATO's generalsekretær.

MINDRETALSUDTALELSE

til betænkningen om finanskrisens følger for forsvarssektoren i EU's medlemsstater (2011/2177(INI))

Udenrigsudvalget, ordfører: Krzysztof Lisek

Mindretalsudtalelse af GUE/NGL-Gruppen: Sabine Lösing, Willy Meyer, Takis Hadjigeorgiou, Nikolaos Chountis

Betænkningen slår til lyd for en yderligere militarisering af EU, tilskynder til oprustning (i rummet), øget investering i sikkerhed, forsvar samt militær forskning og militært materiel til trods for den finansielle og økonomiske krise og de miljømæssige konsekvenser. Den fremmer det militære industrikompleks og støtter et intensiveret EU-NATO-samarbejde, herunder øget deling af omkostninger og byrder.

Vi er modstandere af betænkningen, fordi den

- udvikler EU til en militær aktør på globalt plan gennem centralisering og harmonisering af magt (EDA som EU's operative hovedkvarter), ved at sætte skub i oprustning og øge udgifterne: bl.a. støttes og fremmes Athena-mekanismen, som er uden for parlamentarisk kontrol
- benytter den økonomiske krise som påskud til en yderligere udvikling af forsvarsindustrien og presser med, at nedskæringer af forsvarsbudgetterne kan føre til øget arbejdsløshed
- støtter og tilskynder til yderligere civil-militært samarbejde
- kræver liberalisering af forsvarsmarkedet og fremmer økonomiske interesser inden for produktion af våben og forsvarsmateriel
- forøger sikkerhedsforskningen, navnlig for FSNP-missioner, og sammenblandingen af civil sikkerhed og militærforskning.

Vi kræver:

- en drastisk (nuklear) nedrustning både på EU-plan og globalt
- omlægning af militæruddgifter til civile formål
- at alle aktiviteter holder sig inden for FN-pagten og folkeretten
- et civilt EU, udelukkende civil og fredelig konfliktløsning/fremfærd, adskillelse af civile og militære aktioner
- en streng adskillelse af EU fra NATO.

10.11.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM INDUSTRI, FORSKNING OG ENERGI

til Udenrigsudvalget

om finanskrisens følger for forsvarssektoren i EU's medlemsstater
(2011/2177(INI))

Ordfører for udtalelse: Evžen Tošenovský

FORSLAG

Udvalget om Industri, Forskning og Energi opfordrer Udenrigsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. påpeger, at den igangværende finanspolitiske konsolidering i hele EU og nedskæringerne i de fleste landes forsvarsbudgetter, der sker som følge af den økonomiske og finansielle krise, i næsten alle medlemsstater kan føre til omfattende nedskæringer, indskrænkninger og forsinkelser i programmerne, hvilket sandsynligvis fortsat vil påvirke den europæiske forsvarsindustri samt EU's videnskabelige fremskridt på dette område, og bemærker, at dette kan resultere i tab af arbejdspladser på mellemlang og lang sigt;
2. understreger, at den europæiske forsvarsindustri er præget af forskellige nationale politikker og programmer, hvilket sammen med den økonomiske og finansielle krise kan forværre de negative konsekvenser for sektoren yderligere; opfordrer til, at EU's forsvarspolitik udvikles yderligere, hvilket skal føre til grundig forskning samt teknologisk og industrielt samarbejde mellem medlemsstaterne, for at styrke forsvarsindustriens konkurrenceevne og modstandskraft;
3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med hinanden for at sikre cybersikkerheden og betragte dette som en integreret del af forsvarssektoren;
4. påpeger betydningen af forskning og innovation i sikkerheds- og forsvarssektoren; understreger navnlig, at det er vigtigt, at sikkerhedsforskningsprogrammet under det syvende rammeprogram (RP7) fortsat optræder som en selvstændig del af det kommende rammeprogram; konstaterer nødvendigheden af innovation og teknologioverførsel mellem den civile industri og forsvarsindustrien i lighed med det, der med succes sker

inden for kommunikations- og rumområdet, på grund af skiftet i de senere år fra traditionelle militære operationer mod fredsbevarende operationer, terrorismebekæmpelse, humanitær bistand og støtte til civile myndigheder samt det øgede behov for anvendelse til civilbeskyttelse i forbindelse med natur- eller menneskeskabte katastrofer; opfordrer derfor til, at der sørges for, at EU's forsvarssektor tilpasser og spreder sig;

5. noterer sig, at de europæiske forsvarsministre i november 2007 enedes om kollektive benchmarks med henblik på at øge udgifterne til forskning og teknologi (F&T) på forsvarsområdet til 2 % af de samlede forsvarsudgifter og øge udgifterne til europæisk samarbejde omkring F&T på forsvarsområdet til 20 %;
6. konstaterer imidlertid, at lidt over 1 % af Europas samlede forsvarsudgifter investeres i F&T på nuværende tidspunkt, og blot omkring 10 % af disse F&T-udgifter anvendes til europæisk samarbejde, så der er et særligt presserende behov for at styrke effektiviteten af den europæiske indsats på dette område;
7. bemærker, at fraværet af en fælles forsvarsindustripolitik har ført til en betydelig opsplitning af forsvarsmarkedet med hensyn til efterspørgsel, forskrifter og standarder; anerkender, at det rent økonomisk giver mening med en fælles forsvarsindustripolitik for at styrke Den Europæiske Unions rolle globalt og bevare Europas teknologiske kapacitet, samtidig med at der stadig tages højde for hver medlemsstats særlige karakteristika; mener derfor, at den europæiske forsvarsindustripolitik skal fremme flerdimensionalt samarbejde til gavn for EU og skitsere de vigtigste industrielle mål, kortlægge komparative fordele og strategiske industrisektorer samt understrege den rolle, som Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA), en af hovedaktørerne i udarbejdelsen af en europæisk industripolitik, sammen med Den Nordatlantiske Traktats Organisations (NATO) organer spiller i forbindelse med fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne; anerkender endvidere behovet for, at det overordnede mål for forsvarsindustrien for 2030 kan medvirke til at samordne medlemsstaternes forsvarspolitik; bemærker, at et grænseoverskridende og transatlantisk industrisamarbejde kan lette adgangen til nye teknologier, fremme udviklingen af avancerede produkter og være incitament til at stræbe efter effektive foranstaltninger til at reducere omkostningerne og afkorte produktionscyklussen; konstaterer, at ingen EU-forsvarsindustri på grund af finanskrisen kan være bæredygtig på nationalt plan, og at det vil medføre faldende forsvarsbudgetter at forfølge en konsolidering af EU's forsvarsindustri;
8. understreger betydningen af at forbedre den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne på lang sigt med henblik på at sikre større adgang til markeder i tredjelande og især til vækstmarkeder;
9. foreslår ligeledes oprettelse af en europæisk enhed for overvågning og økonomiske efterretninger, som skal have til opgave at skabe de nødvendige værktøjer til at håndtere den internationale konkurrence og bevare Europas internationale konkurrenceevne;
10. glæder sig over direktiverne om offentlige indkøb og overførsler, som har til formål at øge konkurrencen og gennemsigtigheden og fremme teknologioverførsler; tilskynder på baggrund af bestræbelserne på sammenlægning og deling af initiativer til større

konsolidering af efterspørgslen gennem fælles F&T-projekter og samordning af efterspørgslen efter delt kapacitet, samtidig med at der tages hensyn til forsvarsindustrien, herunder SMV'er, og dennes bekymringer, og det erkendes, at det ikke altid er økonomisk effektivt eller muligt for den enkelte medlemsstats forsvarsindustri at operere fuldstændig alene; anmoder Kommissionen om at støtte det industrielle og teknologiske grundlag for forsvaret ved at udarbejde en fællesskabspræferenceprocedure på grund af de særlige egenskaber ved visse typer forsvarsudstyr, for hvilke det er vigtigt at bevare strategisk selvstændighed og operationel suverænitæt; bemærker hvad udbudssiden angår, at mindre konkurrencedygtige virksomheder, der ikke kan gennemføre en eksportorienteret vækststrategi, bør koncentrere sig om porteføljespredning fra forsvarsprodukter til civil sikkerhed og produkter med mulighed for dobbelt anvendelse, selv om en vis konsolidering af udbuddet er uundgåelig.

11. opfordrer EU og medlemsstaterne til at undersøge mulighederne for forsvarsaftaler med andre eksterne partnere;
12. minder om, at forskningsaktiviteter, der støttes gennem RP7, som fastsat i retsgrundlaget for RP7 bør overholde grundlæggende etiske principper, herunder de, der indgår i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder; opfordrer Kommissionen til at forbedre sin håndhævelsen af etiske principper ved evalueringen af udvælgelseskriterier for deltagelse i RP7-forskningsprogrammer på området "sikkerhed"; opfordrer ligeledes Kommissionen til at gøre en etisk og social konsekvensanalyse til en fast del af hvert projekt, der skal finansieres under RP7 og fremtidige forskningsprogrammer;

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	10.11.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 44 - : 7 0 : 1
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Michael Theurer, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Antonio Cancian, Jolanta Emilia Hibner, Gunnar Hökmark, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Bernd Lange, Werner Langen, Markus Pieper, Mario Pirillo, Hannes Swoboda, Silvia-Adriana Țicău
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Eider Gardiazábal Rubial

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	23.11.2011
Resultat af den endelige afstemning	+ : 40 - : 6 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Gabriele Albertini, Sir Robert Atkins, Franziska Katharina Brantner, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Mario Mauro, Willy Meyer, Francisco José Millán Mon, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Marek Siwiec, Hannes Swoboda, Kristian Vigenin, Boris Zala
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Andrew Duff, Tanja Fajon, Roberto Gualtieri, Elisabeth Jeggle, Traian Ungureanu, Ivo Vajgl, Paweł Zalewski, Janusz Władysław Zemke
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	António Fernando Correia De Campos, Jolanta Emilia Hibner, Jan Kozłowski, Bogusław Sonik, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein